

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е 896

182

гр. София, 10. 11. 2008 г.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, Гражданско отделение, Втори състав,
в закрито заседание на десети ноември през две хиляди и осма година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АННА ПАЛАЗОВА

ЧЛЕНОВЕ: АЛЕКСЕЙ ИВАНОВ

ИВО ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от съдията Димитров ч.гр.д. № 2047 по описа на съда за 2008 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 274 и сл. от ГПК. Образувано е по частна жалба от Ж. А. Ш. и С. Г. Ш. - едноличен търговец с фирма ЕТ "С. Ш.", срещу определение на Софийски градски съд, ГО, IV-Б състав от 19. 05. 2008 г., постановено по ч.гр.д. № 2248 по описа на съда за 2008 г., с което са оставени без разглеждане жалбите на частните жалбоподатели ЕТ "С. Ш." - длъжник по изпълнението и Ж. Ш. - трето лице - съпруга на длъжника по изпълнението, против действията на съдията-изпълнител по изпълнителни дела №№ 2007. и 2007. на частен съдебен изпълнител № на КЧСИ с район на действие Софийски градски съд. Заявява се с частната жалба особено искане за спиране на изпълнителното производство по така посочените дела.

Софийският апелативен съд, Гражданско отделение, като обсъди твърденията на страните по делото и след като се запозна с приложените по делото доказателства, намира следното: Частната жалба е срещу подлежащ на институционален контрол съдебен акт, подадена е от страни в производството в

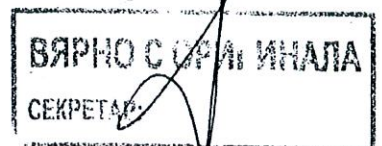
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

2
3

183

законоустановения срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения: Жалбите, с които СГС е сезиран изхождат от длъжника по изпълнението и от неговата съпруга - съсобственик на недвижимия имот, върху който изпълнението е насочено, и са насочени срещу "прехвърлянето", както в жалбите се твърди на трите изпълнителни дела от ЧСИ [REDACTED], на ЧСИ [REDACTED], срещу продължаването от ЧСИ [REDACTED] на изпълнителните действия по трите дела и срещу самите изпълнителни действия, извършени от ЧСИ [REDACTED], и състоящи се в опис, оценка, насрочване и разгласяване на публична продан на недвижим имот - съпругеска имуществена общност на частните жалбоподатели. Твърди се, че посочените изпълнителни дела са незаконосъобразно прехвърлени от частен съдебен изпълнител [REDACTED] на частен съдебен изпълнител [REDACTED], като на това основание всички действия извършени от последния са недопустими. Поддържа се, че в нарушение на чл. 501 ГПК за изпълнението не е уведомен ипотекарен кредитор, че публичната продан на възбранения имот не е разгласена по надлежния ред, както и че вискателите са блокирали друг недвижим имот на жалбоподателите за същите задължения, за които е предприето принудителното изпълнение. В своята жалба длъжникът С [REDACTED] Г [REDACTED] твърди, че поради късно уведомяване на съпругата му за насрочената публична продан на недвижимия имот същата не е могла да упражни правата си по чл. 502 ГПК. От своя страна съпругата на длъжника поддържа, че е съсобственик на имота, срещу който е насочено принудителното изпълнение и че не е уведомена по реда на чл. 503 ГПК за опис, оценката и публичната продан, с което са нарушени правата ѝ по чл. 502 ГПК. С обжалваното определение, СГС е оставил без разглеждане така постъпилите две жалби, като недопустими.

Обжалваното определение е правилно. Съобразно изричната разпоредба на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗЧСИ, допустимо е висящо изпълнително производство

да бъде продължено от частен съдебен изпълнител по възлагане от взыскателя. Смисълът конкретно на тази норма е образувано преди влизането в сила на ЗЧСИ и висящо при държавен съдебен изпълнител производство, да може да бъде продължено от частен такъв. Липсва законова уредба, която да предвижда след влизането в сила на ЗЧСИ, изрични възможност и ред за прехвърляне на висящо изпълнително производство от един ЧСИ на друг, но няма и забрана за това. При условията на равнопоставеност на формите на собственост, еднаквостта във функциите на съдебните изпълнители, независимо от формата на собственост и най-вече с оглед на категоричността на принципа, че господар на изпълнителното производство е взыскателят, чието е и правото да избере на кой съдебен изпълнител да възложи изпълнението, то и съдът счита, че когато по молба на взыскателя едно висящо изпълнително производство е прехвърлено от един ЧСИ на друг, и съответно е продължено от последния, то това не е от естество само по себе си да опорочи изпълнителните действия. Аргумент в тази насока е предвидената законова възможност за такова прехвърляне, уредена в чл. 427, ал. 2 от ГПК, както и когато такова прехвърляне се налага от уредената местна компетентност на ЧСИ, съобразно ал. 1 на същия текст. Независимо от изложеното, съдът и в настоящия си състав счита, че така подадените две жалби, са недопустими. Изпълнителното производство по горепосочените изпълнителни дела е насочено срещу С [REDACTED] [REDACTED] за принудително събиране на дължими от него лично, като физическо лице и като ЕТ с фирма ЕТ "[REDACTED]", парични задължения. Изпълнението е насочено срещу недвижим имот, представляващ магазин за промишлени стоки, находящ се в гр. София, ул. "[REDACTED]" № [REDACTED]. Насрочена е публична продажба на имота, за която съпругата на длъжника и частна жалбоподателка е уведомена на 11. 04. 2008 г. С постановление на съдебния изпълнител от 25. 04. 2008 г. изпълнителното производство е спряно по искане на длъжника на основание чл. 454 ГПК. По жалбата на [REDACTED]: Същият е длъжник по изпълнението и съобразно изричните разпоредби на чл.

4
(105)

435, ал. 2 и 3 от ГПК може да обжалва само постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо, отнемането на движима вещь или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, както и постановлението за възлагане поради това, че наддаването при публичната продан не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена. В жалбата не се излагат твърдения изпълнителните действия да са насочени срещу несеквестрируемо имущество на длъжника, да се изразяват в налагане на глоба или отнемане на движима вещь или недвижим имот. Наведените твърдения за неуведомяване на ипотекарен кредитор, както и за нарушаване правата на съпругата на жалбоподателя също следва да бъдат оставени без разглеждане, тъй като длъжникът не е процесуално легитимиран да защитава чужди права. Недопустимо е по-нататм преди издаването на постановление за възлагане, обжалването на подготвящите проданта действия. На обжалване подлежи постановлението за възлагане на недвижимия имот след извършване на проданта, докато в конкретния слечай такава не е извършена. Ирелевантни са за предмета на настоящото производство и твърденията за "блокиране" на друг имот на длъжника по изпълнението. По жалбата на [REDACTED] Същата е трето за изпълнителното производство лице и съпруга на длъжника по изпълнението С [REDACTED] - съсобственик на имота, върху който е насочено изпълнението. По отношение еднаквите оплаквания с тези в жалбата на С. [REDACTED] и във връзка с разпоредбите на чл. 435, ал. 2-4, вр. с чл. 503, ал. 3, предл. последно от ГПК, важи изложеното по-горе в настоящите мотиви. Наред с тях се излага и твърдение, че жалбоподателката е уведомена по реда на чл. 503 ГПК за описа, оценката и публичната продан на имота едновременно с нейния съпруг - длъжник по изпълнението, с което ѝ била отнета възможността да насочи изпълнението срещу лично имущество на длъжника - неин съпруг. Разпоредбата на чл. 503, ал. 2 ГПК предвижда възможност за обжалване отказа на ЧСИ да спре изпълнението върху общата

ВЯРНО С ОУМГ АНАЛА
 СЕКРЕТАР: [Signature]

вещ при условията на чл. 502, ал. 1 от ГПК, както и изпълнителните действия, които са предприети след един такъв мълчалив или изричен отказ на ЧСИ да спре изпълнението, но във всички случаи и само след като съпругът-недлъжник е упражнил правото си да посочи лично имущество на съпруга си - длъжник, и е направил искане за спиране на изпълнението на основание чл. 502, ал. 2 от ГПК. Посочването на имущество на съпруга-длъжник и искането за спиране от страна на съпруга-недлъжник, направено по реда на чл. 502, ал. 1 от ГПК, се явяват правопораждащи факти за правото на съпруга-недлъжник, на жалба срещу последващите ги действия и/или бездействия на ЧСИ. Доколкото въпреки че ѝ е било съобщено за насрочената публична продажба (видно от уведомление изх. № 02445/10.04.2008 г.), но не се заявява и не се доказва по делото Ш■■■■■■ да е посочила лично имущество на съпруга ѝ длъжник, нито да е направила искане за спиране на изпълнението, то и жалбата ѝ срещу изпълнението и в тази част се явява недопустима. Допълнителен аргумент в тази насока е и обстоятелството, че така съобщената на частния жалбоподател Ш■■■■■■ и насрочена публична продажба, видно от материалите по приложените по делото изпълнителни дела, е спряна с постановление на ЧСИ от 25. 04. 2008 г., на основание чл. 454 от ГПК, т.е. последващи по отношение уведомяването на Ш■■■■■■ по реда на чл. 503 от ГПК изпълнителни действия не са извършвани, поради което и жалбата на същата е без предмет. Не е налице и твърдяното от частния жалбоподател Ж. Ш■■■■■■ процесуално нарушение на разпоредбата на чл. 437, ал. 2 от ГПК, състоящо се в "разглеждането" според нея на жалбата ѝ, като такава от трето лице в закрито, а не в открито съдебно заседание. Разглеждането на жалбата предполага допустимост на същата и произнасянето по нея с решение по дело, докато в конкретния процесен случай в закрито заседание СГС е констатирал недопустимост на жалбата и същата е оставена с обжалваното определение без разглеждане. В този смисъл и действията на решаващия състав на СГС не са опорочени.

ВЯРНО СЪСЪДНАТА
СЕКРЕТАР

С оглед изложеното и съдът счита, че изложените в жалбите, с които първоинстанционния съде сезиран основания за незаконосъобразност на изпълнителното производство не подлежат на съдебен контрол по реда за обжалване действията на частния съдебен изпълнител и следователно двете жалби, като недопустими правилно са оставени от първоинстанционния съд без разглеждане. По изложените съображения и частната жалба, с която настоящата въззивна инстанция е сезирана, ще следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна. С оглед така приетото по отношение допустимостта на жалбата, съдът не дължи произнасяне и по заявеното с частната жалба искане за спиране на изпълнителното производство.

Воден от горното, Софийският апелативен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба от ЖС [REDACTED] Ш [REDACTED] и С [REDACTED] Г [REDACTED] Ш [REDACTED] - едноличен търговец с фирма ЕТ "[REDACTED]", срещу определение на Софийски градски съд, ГО, IV-Б състав от 19. 05. 2008 г., постановено по ч.гр.д. № 2248 по описа на съда за 2008 г., с което са оставени без разглеждане жалбите на частните жалбоподатели ЕТ "[REDACTED]" - длъжник по изпълнението и Ж [REDACTED] - трето лице - съпруга на длъжника по изпълнението, против действията на съдията-изпълнител по изпълнителни дела №№ 2007 [REDACTED], 2007 [REDACTED] и 2007 [REDACTED] на частен съдебен изпълнител [REDACTED], № [REDACTED] на КЧСИ с район на действие Софийски градски съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния касационен съд на Република България, при условията на чл. 274, ал. 3, във връзка с чл. 280, ал. 1 от ГПК в едноседмичен срок от връчването му.

Председател:

Членове:
ВЯРНО СЪДЪВНО
СЕКРЕТАР

